

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/82/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200610
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200610.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: H. M., bytom T., zast. Ing. H. M., bytom ako navrhovateľ, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX z 31. mája 2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/217/2012-37 zo 4. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/217/2012-37 zo dňa 4. júla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia ku dňu vzniku invalidity, t. j. k 07.11.2008 a to najmenej tri roky vzhľadom na vek, ale len 87 dní.

Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodí tým, že zhodnotil skutočnosti podrobne uvedené v záveroch medicínskych vyšetrení - psychiatrických aj onkologických (popísaných na str. 2-4 rozsudku) rozhodujúcich pre vznik invalidity k 07.11.2008 a dospel k záveru, že navrhovateľ získal pred vznikom invalidity len 87 dní poistenia, teda nesplnil podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok. Dátum vzniku invalidity stanovený posudkovým lekárom súd akceptoval vzhľadom na skutočnosť, že rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo stanovené podľa pol 3 kap. XII Prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z.z., na ktoré bol hospitalizovaný od 07.11. - 14.11.2008.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie prostredníctvom svojho zástupcu - otca, v ktorom žiadal o uznanie invalidity podľa podkladov z posudku psychiatra od zistenia psychiatrického ochorenia. Podľa navrhovateľa dátum vzniku invalidity bol určený tak, aby nevznikol nárok na

dôchodok. Posudkový lekár určený súdom nebral do úvahy psychiatrické vyšetrenia, neposúdil jeho zdravotný stav za jeho osobnej účasti a nepozval ho na zasadnutie komisie. Žiadal o spravodlivé posúdenie invalidity vzhľadom na dôsledky choroby žiadateľa.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je dôvodné vyhovieť. Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.) rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojuje ako svoje vlastné tak, ako to uviedol krajský súd na str.2 - 4 svojho rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na dôvody odvolania odvolací súd uvádza nasledovné :

Je nepochybné, že uznanie invalidity dňom 07.11.2008 vzhľadom na onkologické ochorenie, ako rozhodujúce zdravotné postihnutie vyplývajúce z posudku posudkových lekárov je vecne správne. Časový vznik tohto ochorenia nie je sporný. Do 07.11.2008 nebolo u navrhovateľa zistené také ochorenie, ktoré by bolo dôvodom pre uznanie invalidity v dôsledku takej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá by prevýšila 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľom tvrdené a aj lekáorskými správami preukázané liečenie psychiatrom nevyústilo do 07.11.2008 do takého štádia, aby bola splnená medicínska podmienka invalidity. Odvolací súd síce vytyka krajskému súdu, že v rozpore s požiadavkou na doplnenie posudku posudkového lekára netrval na vyšetrení žiadateľa o invalidný dôchodok, avšak vzhľadom na skutočnosť, že išlo len o doplnenie posudku posúdením lekárskej správy psychiatra, ktorá sa zaoberá priebehom ochorenia od roku 2005, bolo možné podľa názoru odvolacieho súdu od požiadavky stanovenej súdom upustiť bez vplyvu na posudkové závery. Podľa žiadnej zo správ psychiatra nálezy nepoukazovali na takú diagnózu (schizofrénia), ktorá by odôvodňovala uznanie invalidity. Podľa kap. V pol. 1 písm. a) prílohy č. 4 ochorenie uvedeného charakteru musí mať najmenej stredne ťažký stupeň závažnosti pre stanovenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorej hodnota je najmenej 35 %. Preto súd nemal pochybnosti o záveroch znalcov, že pred ochorením, na ktoré bol navrhovateľ uznaný invalidným so 75 %-nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nebol u neho medicínsky podložený dôvod na uznanie invalidity pre duševné ochorenie. Požiadavka navrhovateľa, aby bol uznaný invalidným od 24.01.2004, t. j. dňom prepustenia z psychiatrického liečenia nemá žiadny skutkový základ, pretože z prepúšťacej správy nevyplývajú dôvody pre začatie konania o invalidite.

Odvolací súd vníma ťažkú sociálnu situáciu navrhovateľa, na riešenie ktorej sú možnosti prostredníctvom štátnych sociálnych dávok, práve v dôsledku nedostatočnej doby poistenia navrhovateľa.

Z týchto dôvodov odvolací súd prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania navrhovateľovi nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, odporkyni náhrada trov konania nepatrí (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.